

บรรณานุกรม

- กรมสุขภาพจิต. (2542). คู่มือส่งเสริมสุขภาพจิตนักเรียนระดับมัธยมศึกษาสำหรับครู. กระทรวงสาธารณสุข. กรุงเทพฯ: ศรีอนันต์การพิมพ์.
- _____. (2544). คู่มือครูสำหรับช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาสุขภาพจิต. พิมพ์ครั้งที่ 5. กระทรวงสาธารณสุข. กรุงเทพฯ: ศรีอนันต์การพิมพ์.
- _____. (2547). คู่มือการให้คำปรึกษาทางโทรศัพท์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- _____. (2547). คู่มือการให้การปรึกษาขั้นพื้นฐาน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กระทรวงสาธารณสุข. กรุงเทพฯ: ศรีอนันต์การพิมพ์.
- _____. (2547). ความรู้สุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นสำหรับผู้ปฏิบัติงานเครือข่ายสุขภาพจิต. สำนักพัฒนาสุขภาพจิตและสถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชบูรณะรินทร์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กาญจนा ไชยพันธุ์. (2541). การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม. ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ขอนแก่น: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- กานดา ชัยเมือง. (2542). การเปรียบเทียบผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มและรายบุคคลตามทฤษฎีเชิงความจริง ที่มีต่อการปรับตัวทางสังคมของผู้ติดยาเสพติดระยะฟื้นฟูสมรรถภาพ บ้านพิชิตใจ สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร. ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กัญญาธิษา ศรีภा. (2547). ผลของการให้คำปรึกษาแบบภานิยมเป็นรายบุคคลที่มีต่ออัตโนมัติของผู้ป่วยอัมพาตครึ่งล่าง โรงพยาบาลต้าราจ. สารนิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- คณิต ฤทธิอรอด. (2537). การเปรียบเทียบโน Gäap แห่งตนและการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติทั่วไป. วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการแนะแนวและให้คำปรึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จิรากรณ์ อารยะรังสฤษฎ์. (2541). การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม. ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

จิราวรรณ แท่นวัฒนกุล และคณะ. (2545). รายงานการวิจัย การพารุณกรรมและปล่อยปละละเลียดเด็กในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
ขอนแก่น: โรงพิมพ์คลังนานาธรรม.

จุไรวรรณ ศรีศักดินอก. (2547). การให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลตามทฤษฎีเชิงความจริงเพื่อพัฒนาความภาคภูมิใจในตนเอง แก่ผู้พิการทางตาตัวตาย จังหวัดชัยภูมิ.
วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

เจียรนัย ทรงชัยกุล. (2533). จิตวิทยาพื้นฐานในการให้คำปรึกษา. นทบุรี:
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.

นพมาศ อุ่มพระ (อีรเวคิน). (2547). จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เนาวรัตน์ กะการดี. (2544). ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวทางทฤษฎีเชิงความจริงเพื่อเพิ่มการเห็นคุณค่าในตนเองและลดพฤติกรรมเสี่ยงใช้ยาเสพติดของวัยรุ่น.
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการแนะนำและให้คำปรึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ผกา สัตยธรรม. (2545). สุขภาพจิตเด็ก. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2530). สุขภาพจิตเบื้องต้น ตำราอุดมศึกษา โครงการส่งเสริมการแต่งตำรา ทบทวนมหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์นับถ้วนพิมพ์.

พัชรินทร์ แก้วพาดี. (2544). ศึกษาผลของกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ที่มีต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 (โรงเรียนขยายโอกาส) : ศึกษาเฉพาะกรณี โรงเรียนบ้านนากะหาด อำเภอภาตคำ จังหวัดสกลนคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

เพชรรัตน์ ศรีวงศ์. (2541). เข้าให้ถึงโลกวัยรุ่น. วารสารส่งเสริมสุขภาพ และอนามัย สิ่งแวดล้อม, 24(2).

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภาค. (2543). ทฤษฎีและเทคนิคการให้คำปรึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์พัฒนาการศึกษา.

- พรพิพย์ ทรัพย์สิน. (2532). การฝึกพฤติกรรมกล้าแสดงออกที่เหมาะสม เพื่อลดพฤติกรรม
ก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนด่านสำโรง. ปริญญาอุดมศึกษา
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยคริสตินทร์วิโรฒ
ประสานมิตร.
- พรพิมล ไวยางกร. (2548). พัฒนาการวัยรุ่น. [ม.ป.ท.:ม.ป.พ.]
- พรพิมล เจียมนครินทร์. (2539). พัฒนาการวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อแกรมเม่.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 7.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยคริสตินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.
- ยุพิน กองธรรม. (2532). ผลการฝึกพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกเพื่อลดความ
ก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยคริสตินทร์วิโรฒ พิษณุโลก.
- ยุวดี สุ่มมาตย์. (2541). ผลของการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลต่อสุขภาพจิตของผู้ป่วย
คัลยกรรมกระดูกและข้อจากอุบัติเหตุการจราจรที่ถูกจำกัดการเคลื่อนไหวใน
โรงพยาบาลขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการแนะ
แนวและให้คำปรึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ลักษณา สริวัฒน์. (2543). การแนะแนวเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- มหาวิทยาลัยสุขโภทยธรรมราช. (2533). เอกสารการสอนชุดวิชาเทคนิคการปรึกษา
เบื้องต้น. นนทบุรี: สำนักพิมพ์สุขโภทยธรรมราช.
- เมธินทร์ กิญญาณ. (2545). การให้คำปรึกษารอบครัวเบื้องต้น ในเอกสารประกอบ
วิชาการให้คำปรึกษารอบครัวเบื้องต้น ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยคริสตินทร์วิโรฒ ประสานมิตร. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ ร.ส.พ.
- วัชรี ทรัพย์มี. (2533). ทฤษฎีและกระบวนการให้บริการปรึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ภาพพิมพ์
_____. (2547). ทฤษฎีให้บริการปรึกษา . พิมพ์ครั้งที่ 3 . กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .
- วารสารทางวิชาการ. (2533). ปัญหา สาเหตุและแนวทางในการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่
เหมาะสมของนักเรียน นักศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กรมพลศึกษา.
- ศรีเวียง ไฟโจน์กุล. (2544). คู่มือทีมสหวิชาชีพ “การพารุณกรรมและทดสอบทึ้งเด็ก”
โครงการพิทักษ์ลิทธิเด็ก โรงพยาบาลศรีนครินทร์ คณะแพทยศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ขอนแก่น: โรงพิมพ์คลังนานาวิทยา.
- ศรีเรือน แก้วกังวາล. (2545). จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย เล่ม 2 วัยรุ่น – วัยสูงอายุ.
พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- ศุภกาณจน์ รักความสุข. (2547). ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีการใช้เหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม เพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม .
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2543). ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมพร สุทธันย์. (2537). มนุษยสัมพันธ์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2530). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ในเขตกรุงเทพมหานคร. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุชา จันทร์เอม. (2541). จิตวิทยาเด็ก. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2542). จิตวิทยาพัฒนาการ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด .
- สรพงศ์ อาพาณวงศ์. (2547). วัยรุ่นวุ่นนัก. หนังสือพิมพ์บ้านเมือง 2547; 5(1) ธันวาคม: 6
- สุขุมalien. (2543). การลดพฤติกรรมก้าวร้าวโดยเทคนิคและการเสริมแรงทาง สังคม. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการแนะนำและให้ คำปรึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุพัตรา สุภาพ. (2541). ปัญหาสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 15. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- สุพัตรา พันธุร. (2546). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับพฤติกรรม ก้าวร้าวของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยครินทร์วิโรฒ.
- สุภาพร กัทรโยธิน. (2541). ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อการปรับพฤติกรรม ก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยนเรศวร.
- สรรสุดา มีชั้นช่วง. (2544). ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ในสถานศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ : การวิเคราะห์สาเหตุ. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- หลุย จำปาเทศ. (2533). จิตวิทยาสัมพันธ์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สามัคคีสาส์น จำกัด.

- อัจฉันท์ พินกระโทก. (2547). ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวทางทฤษฎีเชิงความจริงด้วยวิธี WDEP ต่อความรับผิดชอบด้านการศึกษาเล่าเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการแนะแนวและให้คำปรึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อาภา จันทรสกุล. (2535). ทฤษฎีและวิธีการให้คำปรึกษา. ภาควิชาจิตวิทยา การศึกษาและ การแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อุษณี แครวนน้อย. (2545). ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวทางทฤษฎีเชิงความจริง ที่มีผลต่อพฤติกรรมไม่ดีใจเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกัลยาณ วัตร อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการแนะแนวและให้คำปรึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- Buss, A.H., & Perry , M . (1992) . The Aggression Questionnaire. *Journal of Personality and Social Psychology*, 63 . 452-459.
- Corey. (1996). *Theory and practice of group* 4th Edition Counseling. 4th California: Wedworth, Inc.
- Carlson,J.G. (1992). "Anger and Aggression", *Psychology of Emotion*. U.S.A.: Holt, Rinehart and Winston. Inc.
- Chermack , Stephen T. (2003). "Perdictir of Aggression across Three Generations anong Sons of Alcoholism; Relationship Involving Gradparental and Parental Alcoholism, Child Aggression, Marital Aggression and Parenting Practices.". *Journal of Studies on Alcohol*; 4 (July). 472-483.
- Fehr, Lawrence A. (1983). *Introduction to Personality*. New York: Macmillan Publishing Co.
- George, R.T., & Cristiani, T.S. (1995). *Counseling theory and practice*. 4th ed. Buston: Allyn and Bacon.
- Gladding, S.T. (1996). *Counseling a comprehensive profession*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Glasser, W. (1981). *Station of the mind: New directions for reality therapy*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Grusee, Joan H. And Hugh Lytton. (1988).*Social Development : A Transactional Perspective*. New York: Springer-verlag.

- Hudley Cynthia A. (1993). Comparing Teacher and Peer Perceptions of Aggression: An Ecological Approach. **Journal of Educational Psychology.** Vol 35.
- Jakubowaki, Patricia and Arthur J. Lange. (1978). **The Assertive Option : Your Right and Responsibilities.** Campaign, Illinois: Research Press Co.
- Mayer, Martha Jane. (1990).**Effects of Vidiotapeed Peer Interaction on The Behavior of Hyperactive, Hyperactive-Aggressive and Comparison Boys.** Dissertation Abstracts International. 50(12); June.
- Smith , Stephen W. and other. (1994). Effects of Cognitive – Behavioral Trainig on Angry Behavioral and Aggression of Three Elementary - Aged Students. **Journal of Behavioral Disorders.** 19 (2); Febuary.